

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 371/08-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. októbra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť S., M., v ktorej namietal rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 10 C 140/2003 z 29. septembra 2006 a Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6 Co 124/2007 z 20. mája 2008, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S., M., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 14. augusta 2008 doručené podanie S., M. (ďalej len „sťažovateľ“), označené ako „*Podnet na podanie opravného prostriedku*“, v ktorom namietal rozhodnutie Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 10 C 140/2003 z 29. septembra 2006 a Krajského súdu v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 124/2007 z 20. mája 2008 bez bližšieho označenia, ktoré základné práva podľa Ústavy Slovenskej republiky mali byť napadnutými rozhodnutiami porušené.

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že v konaniach pred okresným súdom a krajským súdom sťažovateľ nebol úspešný, preto namietal nezákonnosť ich rozhodnutí. Uviedol, že súdy nedostatočne vykonali dokazovanie, zo zisteného skutkového stavu vyvodili nesprávny záver, nezaoberali sa jeho námietkami proti záveru znaleckého posudku a nesprávne vyložili právne predpisy týkajúce sa danej veci v konaní. Krajskému súdu sťažovateľ vytýkal nesprávne obsadenie senátu, čo bolo zrejme aj v rozpore s rozvrhom práce tohto súdu. V závere svojho podania uviedol, že „... žiadame, aby všetky naše námietky boli vzaté v úvahu a aby všetky náklady spojené s neoprávnenou fakturáciou, z toho plynúce úroky a všetky náklady súvisiace so súdnym sporom boli obyvateľom vrátené“.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých ústavný súd nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Pretože podanie sťažovateľa nespĺňalo podmienky kvalifikovane podanej sťažnosti podľa § 20 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde, ústavný súd prípisom z 2. septembra 2008 vyzval sťažovateľa na odstránenie nedostatkov podania a predloženie splnomocnenia pre advokáta na zastupovanie pred ústavným súdom. Sťažovateľ prevzal prípis ústavného súdu 5. septembra 2008, v určenej pätnásťdňovej lehote sťažovateľ neučinil zadosť výzve súdu a neurobil tak ani do rozhodnutia ústavného súdu.

Ústavný súd preto podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosť sťažovateľa pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2008